

over, at det i alt væsentligt vil blive Motor-køretøjer. Rent umiddelbart er der noget tiltalende i den Tanke, og det er vel ogsaa derfor, den har slaaet saa stærkt Rod, som den har. Man siger: Ja, det er ganske lige ud ad Landevejen, de, der benytter Broen, skal betale den, og saa lader man dem betale i Form af en Afgift for at køre over. Jeg tror imidlertid, man maa gøre sig klart, at dette Princip ikke er nær saa godt, som det umiddelbart kunde se ud til, og naar Ministeren i det foreliggende Forslag har forladt det, har han sikkert haft gode Grunde til det. Jeg for mit Vedkommende tror heller ikke, man kan anvende dette Princip. Der er for det første det at bemærke, at selv med en nok saa — jeg havde nær sagt fantastisk Udvikling af Biltrafikken, vil det Beløb, der kan indvindes ved en saadan Afgift, slet ikke slaa til til Forrentning og Amortisation af Udgifterne ved Anlæget af Broen. Jeg nævnte før, at der har været overført 62 500 Biler i det sidste Aar. Selv om dette Tal bliver forhøjet ret stærkt, ja, lad os tænke os, at det gaar op til 100 000, skal der alligevel en mægtig Afgift til for at faa dette Beløb ind. Nu kan man imidlertid ikke sætte Afgiften lige saa højt, man vil. Man maa selvfølgelig lade den rette sig noget efter de Takster, Motorkøretøjerne paa anden Vis kan blive ført over for, og jeg er overbevist om, at det skal nok vise sig i Praksis, at man ikke kan komme til nogen højere Takst end 2, højst 3 Kr., ellers vil sikkert andre Befordringsmidler kunne transportere Bilerne over billigere, og saa faar man ikke de Penge ind, man regner med. Jeg tror, det vil være haabløst at regne med, at man paa den Maade faar de fornødne Penge ind. Men dertil kommer, at i Virkeligheden er efter min Mening dette Princip fuldkommen forældet. Jeg ved vel, at man har henvist til og vil henvise til, at det er noget, man har brugt andre Steder, jeg har set i Pressen, at man har henvist til, at det stadig bruges ved Pontonbroen over Limfjorden. Javel, det gør det ganske vist, men der er alligevel en betydelig Forskel, idet man dér har en Afgift — som for øvrigt er ganske minimal i Forhold til det, der her bliver Tale om —, der har bestaaet fra gammel Tid, medens det her drejer sig om, at man i 1934, naar Broen antagelig kan tages i Brug, skal paalægge, navnlig Biltrafikken, en saadan Afgift. Jeg er i alt Fald overbevist om, at selv om man fik Forslaget vedtaget og paa den Maade fik anvist Dækning, vilde der hurtigt rejse sig en saadan Bevægelse for at komme bort fra dette forældede Princip at man ikke i

det lange Løb vilde kunne staa imod, og til syvende og sidst vilde det let ende med, at man væltede hele Byrden over paa Staten, og det vilde forekomme mig urigtigt.

Jeg tror da ikke, der bliver anden Vej at gaa end den, Motorfolkene selv har anvist, og som ogsaa den højtærede Minister i sit Forslag er inde paa, nemlig at tage Dækningen for disse Udgifter ved en almindelig Automobilafgift. I den Betænkning, der i 1924 var afgivet om Lille Bælts Broen, findes en Skrivelse, som jo ogsaa den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale i Forgaars henviste til, en Henvendelse fra en Del Motorforeninger, tiltraadt af vistnok alle de Motorforeninger og Motorklubber, der paa det Tidspunkt fandtes her i Landet. Det fremgaar af denne Henvendelse, at Motorfolkene selv paa det Tidspunkt er klare over, at der skal skaffes Dækning for Udgifterne, og de foreslaar at tage Beløbet i Form af en Motorafgift. De regner med, at hvis man paa det daværende Tidspunkt vilde skride til Opførelse af en Færdselsbro, vilde der være Brug for 10 Millioner mere, og de foreslaar, at man af den almindelige Afgift, der indkommer ved Loven af 1921, tager 1 Million i 10 Aar til Dækning af Udgifterne ved en Færdselsbro. De Beregninger, Motorfolkene i denne Skrivelse gik ud fra, har dog ikke holdt Stik. De gik nemlig ud fra, at Motorskatten af 1921 vilde indbringe et større Beløb, end der var nødvendigt til Vedligeholdelse af Landevejene, og at man kunde faa en Million tilovers, og den kunde saa bruges til Anlæg af en Færdselsbro. Men selv om disse Beregninger ikke har holdt Stik, viser jo Forholdene, at det Princip, de har anvist: at tage Dækning for Udgifterne i Form af en Motorafgift, i Virkeligheden er det Princip, der skal følges. Det Beløb, der er Tale om i Forslaget, er jo ikke saa stort, som man den Gang regnede med. Man regner med, at der vil medgaa 7,7 Millioner til at udvide Lille Bælts Broen til ogsaa at omfatte en Vejbro, og den højtærede Minister foreslaar jo, at denne Udgift dækkes ved en Afgift af 50 Ø. pr. kg Gummi, indbetalt i Løbet af ca. 8 Aar. Nu kan der altid og vil sikkert ogsaa være ret delte Meninger om, hvorvidt denne Form for Afgift er den rette, eller om der kan findes andre mere tiltalende Former, men det forekommer mig at være noget, man bedst kan overveje i det Udvalg, der sandsynligvis vil blive nedsat om Forslaget. For mig er det imidlertid ret underordnet, om man vælger denne eller en anden Fremgangsmaade, det, der er Hovedsagen — det tror jeg ogsaa, man fra